

Γράμμος, 29.08.2021

Κύρια σημεία της ομιλίας του κ. Ι. Κουριαννίδη.

Στην εκδήλωση της Ε.Α.Α.Σ. στον Γράμμο εις μνήμην των πεσόντων ηρώων του Εθνικού Στρατού στις επιχειρήσεις εναντίον του ξενοκίνητου αποσχιστικού κομμουνιστικού κινήματος, κύριος ομιλητής ήταν ο Δημοτικός Σύμβουλος Θεσσαλονίκης και εκδότης του περιοδικού «Ενδοχώρα» κ. Ιωάννης Κουριαννίδης. Αρχικά, μίλησε για τα δύο μέτρα και δύο σταθμά που χρησιμοποιούνται για την ιστορική αποτίμηση όσων συνέβησαν τότε από την πλευρά της Αριστεράς. Συγκεκριμένα, είπε: «Οι υπαίτιοι, λοιπόν, της συμφοράς αυτής που έπληξε την πατρίδα μας μεταπολεμικά και που οδήγησε σε έναν

ανελέητο αδελφοκτόνο πόλεμο, μέχρι και σήμερα όχι μόνο δεν έκαναν την αυτοκριτική τους (τόσο αγαπητός σε αυτούς όρος, που όμως αυτός αφορά πάντα τους ιδεολογικούς και εσωκομματικούς αντιπάλους τους και ποτέ τους ίδιους!), αλλά και εξακολουθούν αμετανόητοι να χρησιμοποιούν εκφράσεις υποτιμητικές και απαξιωτικές για όσους υπερασπίστηκαν το δικαίωμα του λαού μας για ελευθερία και δημοκρατία. Χαρακτηρίζοντας ως «γιορτές μίσους» τις τελετές μνήμης προς τους ανθρώπους αυτούς, στήνουν τα δικά τους μνημεία (πραγματικού) μίσους. Μίσους εναντίον των ανθρώπων που θυσιάσαν τα καλύτερά τους χρόνια και πολλοί από αυτούς την ίδια τους τη ζωή, για να σώσουν την πατρίδα από τα νύχια τους. Ένα τέτοιο τοπόσημο μίσους βρίσκεται μόλις λίγα χιλιόμετρα από το χωριό αυτό, στο χωριό Θεοτόκος, πάνω στον άξονα Πανταλόφου – Κονίτσης. Αναφέρομαι στο μουσείο του λεγόμενου «Δημοκρατικού» Στρατού Ελλάδας, με τα ονόματα εκατοντάδων νεκρών ανταρτών, ανάμεσα στα οποία συνυπάρχουν και αρκετές δεκάδες αλλοεθνών, κυρίως Βουλγάρων, Αλβανών και φυσικά Σκοπιανών, που πλαισίωναν τις τάξεις τους με την ιδιότητα του «Μακεδόνα», όπως αυτοαποκαλούνταν!»

Στη συνέχεια, ο κ. Κουριαννίδης αναφέρθηκε σε προσωπικά βιώματά του όσον αφορά τη μεγαθυμία των νικητών πατριωτών και τη μικροψυχία των ηττημένων κομμουνιστών: «Η προσπάθεια παραποίησης της ελληνικής ιστορίας, ειδικότερα των τραγικών εκείνων στιγμών που παραπλανημένοι από τα κομμουνιστικά ιδεολογήματα Έλληνες πήραν τα όπλα εναντίον της πατρίδας τους, συντελείται χωρίς ουσιαστική αντίδραση, αφού η πολιτική του κατευνασμού των παθών είναι, όπως προανέφερα, μονομερής. Και αυτό σας το επιβεβαιώνω και με την προσωπική μου εμπειρία, αφού μπροστά σας βρίσκεται ο γιος ενός ανθρώπου που ως αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού πολέμησε και τραυματίστηκε σε αυτά εδώ τα χώματα, στις κορυφογραμμές του Γράμμου. Ο 97χρονος σήμερα, ταξ/χος ΠΖ ε.α. Χαράλαμπος Κουριαννίδης, παρά τους εφιάλτες που ζώνανε τα όνειρα τού ταραχώδη ύπνου του για χρόνια, ποτέ δεν μίλησε με μίσος εναντίον των μητραλοιών κομμουνιστών. Αντιθέτως προσπαθούσε πάντοτε να ανιχνεύσει και τυχόν ευθύνες της πλευράς των νικητών, σε μία καλοπροαίρετη προσπάθεια να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, επιχειρώντας να κάνει πράξη στη δική του συνείδηση την εθνική συμφιλίωση. Και δεν ήταν ο μόνος... Αντιθέτως από την άλλη πλευρά καλλιεργείται ακόμη και σήμερα η μισαλλοδοξία και ένα πνεύμα

ρεβανσισμού, που μάλιστα εκδηλώθηκε με τραγικό τρόπο για τα εθνικά μας δίκαια με την προδοτική συμφωνία των Πρεσπών».

Ο κ. Κουριαννίδης επίσης τόνισε την ανάγκη η ελληνική πολιτεία να θέσει υπό την αιγίδα της τις εκδηλώσεις τιμής στους ηρωικώς πεσόντες οπλίτες και αξιωματικούς του Εθνικού Στρατού στις μάχες του Γράμμου και του Βιτσίου: «Οι μαχητές της ελευθερίας και της δημοκρατίας αξίζουν την αιώνια ευγνωμοσύνη της πατρίδας. Μια πατρίδα, όμως, που δείχνει εδώ και χρόνια την αγνωμοσύνη της προς τη θυσία και την προσφορά τους. Οι σεμνές τελετές στη μνήμη τους, όπως η σημερινή, γνωρίζουν μία θεσμική απαξίωση, αφού η επίσημη πολιτεία λάμπει διά της απουσίας της. Τι είναι άραγε αυτό που αποτρέπει την ελληνική πολιτεία να θέσει υπό την αιγίδα της αυτές τις εκδηλώσεις μνήμης και τιμής προς τους ήρωές της; Είναι μία απλή λάθος προσέγγιση στο νόημα της θυσίας τους και στα ιστορικά γεγονότα της εποχής; Είναι μία κακώς νοούμενη πολιτική λήθης και κατευνασμού των παθών;

Κατά την άποψή μου πρόκειται για κάτι πολύ υψηλότερο, που οδηγεί όμως σε λάθος τακτικές.

Βλέπετε, η κομμουνιστική ιδεολογία στηρίζεται πάνω στο αξίωμα της πάλης των τάξεων. Καλλιεργεί δηλαδή συνθήκες συγκρουσιακές μέσα σε μία κοινωνία, δημιουργεί εχθρούς ακόμη και μέσα σε άτομα της ίδιας οικογένειας, διαρρηγνύει ιστορικούς και κοινωνικούς δεσμούς βαθειά ριζωμένους για αιώνες στην ιστορική πορεία ενός έθνους. Σε άτομα μάλιστα του ιδίου έθνους, που μιλούν την ίδια γλώσσα, έχουν την ίδια θρησκεία, ζουν με τον ίδιο τρόπο, αυτά τα ρήγματα είναι πολύ πιο βαθειά, πολύ πιο επώδυνα, ακριβώς διότι απαιτείται υπερπροσπάθεια για να σπάσουν αυτοί οι δεσμοί. [...] Η πολιτεία έχει ιστορική ευθύνη τόσο απέναντι στη μνήμη των ηρωικών υπερασπιστών της όσο και στην ίδια την ύπαρξή της, να είναι μπροστά της στις εκδηλώσεις τιμής και μνήμης όπως η σημερινή. Είναι το ελάχιστο πνευματικό αντίδωρο απέναντι σε ανθρώπους που έκαναν με αυταπάρνηση το χρέος τους προς αυτήν.

Αθάνατοι!»